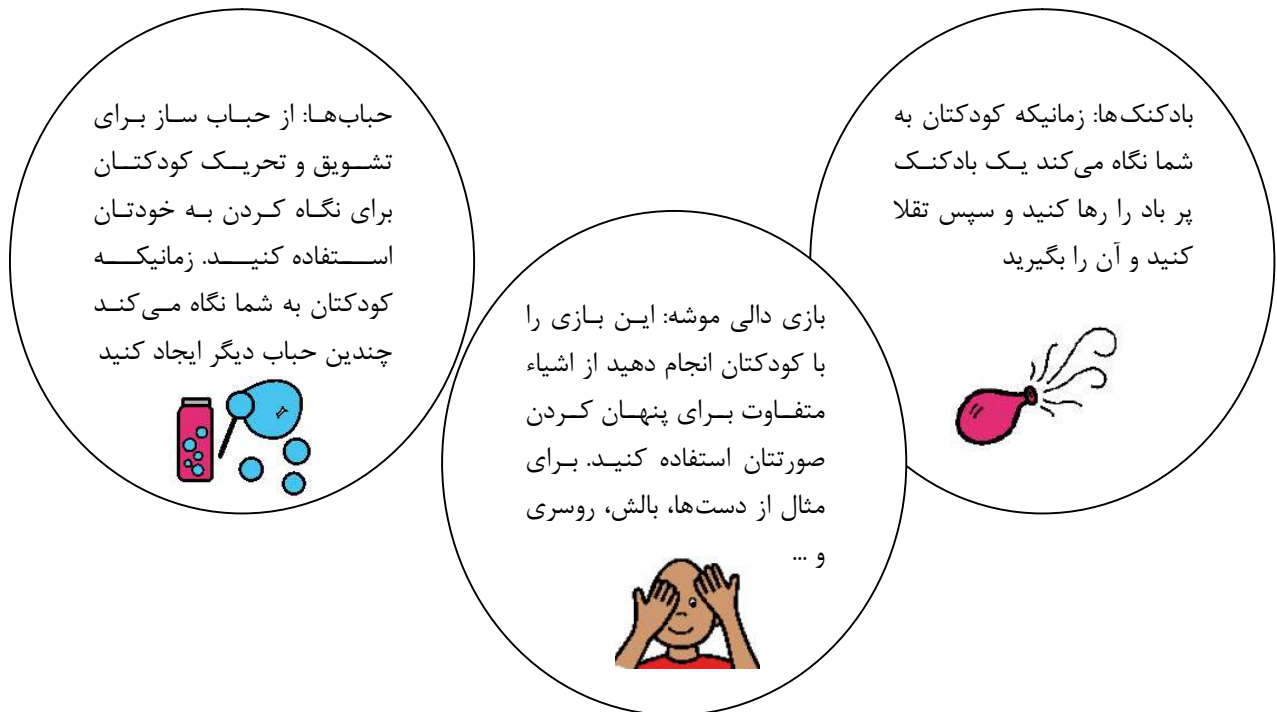

ایده‌های فعالیت‌های تماس چشمی و ارتباطی از طریق نگاه کردن

تماس چشمی مهارت خیلی مهمی در هنگام ارتباط برقرار کردن است. تماس چشمی نشان می‌دهد که شما گوش می‌دهید و می‌توانید برای جلب توجه مردم از آن استفاده کنید.

همچنین نگاه کردن به اشیاء و اطراف با یکدیگر بخشی ضروری از برقراری ارتباط است. در اینجا چندین فعالیت وجود دارد که برای کمک به توسعه و پرورش تماس چشمی موثر هستند...

فعالیت‌های دیگر

- بازی‌های عمومی - غلغک بازی کردن، قایم موشک، دنبال هم کردن و گرفتن همدیگر. بازی را متوقف کنید و منتظر بمانید تا کودکان قبل از ادامه بازی به شما نگاه کند.

- آواز خواندن: آواها را با همدیگر بخوانید گهگاه آواز خواندن را متوقف کنید و منتظر تماس چشمی کودکان قبل از ادامه آواز باشید.

- اسباب بازی‌های پر سر و صدا و کوکی: با اسباب بازی سرو صدا ایجاد کنید و یا آن را کوک کنید و با همدیگر به حرکت اسباب بازی نگاه کنید، کودکان را ترغیب کنید تا قبل از کوک کردن مجدد با شما تماس چشمی برقرار کند.

- عروسک‌های انگشتی: عروسک را نزدیک صورتتان نگهدارید، آن را حرکت دهید و با آن صحبت کنید.

- صورت‌های با مزه: از ماسک‌ها، کلاه‌ها و عینک‌های خنده‌دار و با مزه استفاده کنید. از این اسباب بازی‌ها در بازی استفاده کنید سپس بازی را متوقف و به تاخیر بیندازید تا کودکان تحریک به برقراری تماس چشمی با شما شود.
- دوربین چشمی: با استفاده از لوله‌های مقوایی کهنه دوربین چشمی درست کنید و از این طریق به همدیگر نگاه کنید.
- بازی‌های ادامه دادن یا **GO**: اجازه دهید کودکان به شما نگاه کند قبل از آنکه شما عملی را انجام بدهید. مثلاً آنها را روی تاب قرار دهید یا توپ را به سمتش بغلتانید و ساختن خشت‌های بازی پازل قلعه را به اتمام برسانید.

روش‌های زبانی غیر مستقیم

توضیح دهید که تماس چشمی ضروری است:

«من نمی‌تونم چشمت را ببینم»

«من می‌خوام چشمت رو ببینم.»

«من نمی‌تونم بهت جواب بدم چون چشمت رو نمی‌بینم»

«من اینجا نیستم.»

«تو نمی‌تونی صورت منو ببینی پس نمی‌تونی بفهمی من چه حسی دارم»

با استفاده از واژه‌های کلی مبهم، دستورات مبهمی بدهید تا دچار سردرگمی شده و تماس چشمی احتمالی برای روشن شدن گفتار ایجاد شود.

«این رو روی آن قرار بده»

«اون چیز و اینجا بیار»

«لطفاً اینور و ببینید»

همانگونه که شما تمایل دارید در هر شرایطی که مطلع نیستید، شخصاً مورد خطاب واقع شوید از پاسخ دادن خودداری کنید یا بدین صورت اشاره داشته باشید:

شما با چه کسی صحبت می‌کنید؟ آیا با فرد اونوری صحبت می‌کنید؟

فکر نمی‌کنم با من صحبت می‌کنید چون به من نگاه نمی‌کنید.

روش‌های غیر زبانی غیر مستقیم

از نظر جسمی کودک را در سمت نزدیک به خودتان قرار دهید.

کودک را ترغیب کنید تا چشمانش را به سمت اعضا تحریک کننده از سر یا صورتتان متوجه سازد (مثلاً دماغ دلقکی مسخره، سیل طنابی پیچیده، عینک آفتابی بزرگ و کلاه گیس یا موی مصنوعی عجیب و غریب) همراه با این مثال‌های فراوان این احتمال وجود دارد که در آینده او مجدداً به شما نگاه کند تا ارزیابی کند که آیا چیزهای عجیب و غریب دیگری دارید. این روش باید محتاطانه بکار رود زیرا تکرار دائمی و مستمر آن خیلی غیر طبیعی و نامعقول است.

روش‌های زبانی مستقیم

به کودکان مستقیماً بگویید یا اشاره داشته باشید که با شما تماس چشمی ایجاد کند. برای مثال اسمش را با یک آهنگ و لهجه در صدایتان صدا بزنید.

«به من نگاه می‌کنی»

«به چشم‌های من نگاه کن»

«اگه می‌خواهی باهات حرف بزنم باید به من نگاه کنی»

به سمت چشمانش بروید و بگویید

«حالا من می‌تونم چشمای تو رو ببینم و تو می‌تونی چشمای من و ببینی»

این روش باید با احتیاط مورد استفاده قرار گیرد. زیرا فرد بالغ همانگونه که روبه‌روی کودک است باید تلاش کند که این کار را انجام دهد.

روش غیر زبانی مستقیم

به شکل فیزیکی یک بخش مطلوب یا بطور ساده انگشتان را از سمت چشم او به سمت چشم خودتان حرکت دهید.

هر کدام از روش‌های اشاره شده را که شما استفاده می‌کنید برای اطمینان حاصل کردن از تشویق و ترغیب، تصدیق و پاداش دادن به کودکان برای نگاه کردن به شما می‌باشد. چیزهایی مانند پنهان کردن چشم‌هایتان، لبخند و تحسین و ستایش را انجام دهید مثلاً بگویید «من خوشحالم که تو به من نگاه می‌کنی» یا بگویید «اوه چه خوب! حالا من می‌تونم چشمای تو رو ببینم» کودکان هر چه قدر بیشتر قرائن و نشانه‌های غیر زبانی را که بر تعاملات اجتماعی حکمفرماست، ببینند، روابط اجتماعی قدرتمندتری با دیگران خواهد ساخت.